

Pressupostos contra la precarietat

S'ha d'exigir compromís i una sortida política concertada per revertir les retallades i la pobresa

JAVIER
Pacheco

Dues de cada 10 persones estan sota el llindar de la pobresa, però ja fa uns quants anys que Catalunya i Espanya creixen per sobre de la mitjana de la UE. La desigualtat s'ha aprofundit amb el transvasament de rendes de la feina a les rendes del capital. S'han devaluat els salaris i s'ha fragmentant i desregulat la feina. Els Pressupostos haurien d'equilibrar el repartiment de la riquesa. En canvi, s'han perpetuat les retallades a Catalunya abusant de la pròrroga pressupostària: el 2013, el 2016 i el 2018.

Des del sindicat, amb el conflicte i la negociació, treballeu per canviar

la tendència d'aquestes polítiques econòmiques. Hem aconseguit firmar amb les patronals un salari mínim de conveni de 14.000 euros, increments salarials per sobre del 2% i la limitació de l'abús de la subcontractació i els convenis d'empresa *ad hoc*. I acords rellevants amb les administracions: la renda garantida de ciutadania (RGC) a Catalunya; l'SMI en l'àmbit de l'Estat, que ha obert la porta a la proposta d'increment de fins a 900 euros; l'acord de la funció pública per recuperar els salaris, i les condicions dels serveis públics.

AQUESTS ACORDS necessiten que els Pressupostos habilitin les partides necessàries. A Espanya, el PSOE i Units Podem han arribat a un acord que no va prou en la direcció que reivindica el moviment sindical. Però Espanya té un diferencial d'ingressos fiscals amb la UE de 7 punts del PIB, és a dir, de cada 100 eu-

ros, n'ingressa set menys que la mitjana de la UE. L'acord només incrementa en tres dècimes els ingressos fiscals, encara insuficients per fer les polítiques socials que necessitem; educació, sanitat, protecció social, vivenda, igualtat de gènere, infància... Per això crec que els Pressupostos de l'Estat tenen marge de millora si es negocien i es pacten amb totes les forces polítiques que es van unir en la moició de censura.

També necessitem els pressupostos de la Generalitat, que poden millorar els ingressos fiscals modificant els impostos de successions i donacions, el límit per sobre de l'IRPF i que han de reforçar les partides pel Pacte Nacional per a la Indústria, les partides en infraestructures (mobilitat, sostenibilitat...), el desenvolupament de la renda garantida de ciutadania en la línia dels acords base del reglament de la RGC, amb inversions en la millora de ràtios a

les aules educatives, en la reducció de les llistes d'espera sanitàries, en la devolució del deute salarial als treballadors públics.

Mesures com aquestes donarien estabilitat a l'acció dels governs a Espanya i Catalunya, canviarien la dinàmica negativa del repartiment del creixement econòmic i facilitarien la seva consolidació, reforçant el consum intern quan creix la incertesa econòmica exterior.

Les necessitats de la gent no poden esperar. El sindicat exigeix compromís per revertir les retallades, la precarietat, la pobresa. Entenem la complexa situació política que viu el país i considerem que la sortida ha de ser concertada, teixint consensos basats en els drets socials.

Estem en un nou temps i volem polítiques més justes. ≡

Secretari general de CCOO Catalunya.